

Ugebrev, maj 2008

Efter fire overnatninger på Island forsvandt tågen omsider fra Zackenberg, så vi den 9. maj endelig kunne komme op med Twin Otteren. Ombord var Martin U. Christensen fra DMU, Jørgen Skafte fra DPC og et østrigsk forskerhold bestående af Daniel Binder, Marc Olefs, Gernot Weyss, Jakob Abermann og Bernard Hynek. Martin skulle starte Biobasis op, Jørgen skulle overtage logistikken, og endelig skulle østrigerne i gang med et gletscherprojekt på henholdsvis Clavering Ø og A.P. Olsen Land. Derudover blev Charlotte Sigsgaards fra KU og fortsatte arbejdet med Geobasis.

Ligesom i 2006 blev vi mødt med enorme mængder sne. For Biobasis vedkommende betød det, at næsten ingen planteplots var snefrie, moskusokserne havde fortrukket sig til højere beliggende og snefrie områder samt et yderst begrænset antal fugle i form af snespurve, ravne og fjelddryper. For det østrigske forskerhold repræsenterede det næsten ideelle forhold, da de problemfrit kunne køre på stationens to snescootere til og fra gletsjerne på henholdsvis Clavering Ø og A.P. Olsen Land. Det samme gjorde sig også gældende for Geobasis, der skulle offloade billeder fra et kamera opstillet ved en gletsjer på A.P. Olsen Land og logistikken, der ikke skulle køre mange meter med den lille vævre Bobcat, før snesmeltningsskarene atter var fyldt op.

De enorme mængder sne og ideelle forhold for transport gjorde sig gældende i næsten 14 dage. Derefter var det som om, at stikket blev trukket ud. Sol fra en skyfri himmel kombineret med temperaturer på den pæne side af 0 °C resulterede i en næsten skræmmende hurtig snesmeltning. Terrænet blev nu tungt og vådt og i både Gadekæret og Sydkærene står der nu frit vand. Næsten samtidigt med dette vejrskifte fulgte også enorme mængder af fugle. Gæs, vadefugle, måger og andre nærmest invaderede området.

Derudover smeltede mange planteplots hurtigt fri og på nuværende tidspunkt har de første knopper fra purpur-stenbræk og arktisk pil set dagens lys.

Fra Siriuspatruljen i Daneborg har vi også fået meldinger om isbjørn. Dette fremkaldte umiddelbart en vis spænding, da de pga. tåge ikke kunne fortælle, om den var gået ud mod havisen eller længere ind i Young Sund. Sandsynligheden taler dog for det første, da ingen i den efterfølgende periode har set isbjørn eller spor fra samme. Derimod kan det med sikkerhed bekræftes, at der har været en ulv forbi. Charlotte var den første, der så sporene i elvlejet nord for stationen. Senere dukkede der også spor op vest for stationen og i Murænebakkerne.

Der er nu kun ganske få dage til Twin Otterens ankomst. Dette betyder, at sæsonen for flertallet af de tilstedeværende slutter. Alle skal ud, og det er kun Jakob, Bernhard, Charlotte og muligvis Jørgen, som vil vende tilbage senere i år. Det er vemodigt for os andre, men det betyder samtidigt, at nye kommer op og oplever dette fantastiske sted.

God sommer!

Martin U. Christensen, Biobasis